

ffjellig Ordning; men det fremgaar af Forudsætningen for Lovens Vedtagelse, at det var Hensigten, at de desuagtet skulle være ens stillede med Hensyn til Kampberedskab og Kampdygtighed. Loven fastsætter derhos Krigsstyrken for hver af disse 30 Batailloner til 800 Mand og giver følgende nærmere Regler for Tilgangen af Fodfolkets Mandskab og Befalingsmænd.

Tilgangen af Mandskab til de Brigaderne underlagte Batailloner er bestemt til at være alt det til egentlig Krigstjeneste dygtige Mandskab, som ikke er tilbøjet Søværnet eller Hærens særlige Baaben og Korps. Virkningen af denne Bestemmelse har været, at Hærens Forudsætninger om, at der ad denne Vej vilde kunne skaffes samtlige 30 Batailloner ikke alene den paaregnede Krigsstyrke, men tillige en passende Depotstyrke, fuldt ere bragte tilstede. Bilag 1ste Række Nr. 22 viser saaledes, at der i November f. A. var gennemsnitlig 1,248 Mand uddannet for hver af Fodfolkets 30 Batailloner. Men naar Hæren samtidig har fastsat, at Fordelingen af det til Fodfolket bestemte Mandskab skulde ske saaledes, at hver Halvbrigade fik sit Mandskab fra en enkelt af Rigets ti Halvbrigadefreds, saa er der derved bevirket en Uensartethed, som ikke kan antages oprindelig at have været Hensigten. Bilagene 1ste Række Nr. 25 og 26 udvise saaledes, at Rekruttilgangen til Fodfolket ikke alene overhovedet har været vægende for hvert enkelt Aar (med 4,545 Mand som Minimum i 1877 og med 7,665 Mand som Maximum i 1872), men at der i samme Aar har været en forskjellig Tilgang til de enkelte Batailloner. I Lidsrummet fra 1868 til 1879 har Bataillonernes aarlige Rekruttilgang saaledes bevæget sig indenfor saa store Grændser som 356 Mand som Minimum og 973 Mand som Maximum. Denne Omstændighed har bevirket en Ulighed saavel i Værnepligtsbyrdens Fordeling paa Individuer, der efter Hæren skulde være ens stillede, som i Mandstabets Uddannelse og i Størelsen af den Styrke, som de enkelte Batailloner kunne raade over i Tilfælde af Krig. Ved nogle Batailloner har Mandstabets saaledes været 2 Gange til de 45 Dages Veirøvelser, ved andre Batailloner derimod kun 1 Gang; ved en Halvbrigade (synske Brigades 1ste Halvbrigade) have Bataillonerne gennemsnitlig kun en Krigsstyrke af 1,032 Underforporaler og Menige, medens en anden Halvbrigades (2den Sjællandste Brigades 1ste Halvbrigade) Batailloner have 1,362.

Den store Forskjellighed, der i de forløbne Aar har vist sig i Rekruttilgangen til Fodfolket, er vel for en Del fremkommen ved, at der paa de aarlige Sessjoner har fremstillet sig et forskjelligt Antal Værnepligtige til Bedømmelse; men en anden Omstændighed synes ogsaa at have

været stærkt medvirkende, nemlig Antallet af Kassationer ved Sessjonerne. Bilag 1ste Række Nr. 27 vil saaledes udvise, at Procentantallet af Kasserede i Forhold til den hele Udskrivningsmasse i Aarene fra 1870—79 har varieret mellem 17,8 og 33,8, og at der som Følge deraf i et af to Aar, i hvilke Udskrivningsmassen omtrent har været den samme, har været c. 3,200 flere Kasserede end i det andet. Om dette er foranlediget ved den Omstændighed, at forskjellige Regulativer i de forløbne Aar have været anvendte ved Bedømmelsen af det værnepligtige Mandstabs Tjenestebygtighed, eller muligt derved, at disse Regulativers Anvendelse i Praxis ikke har været aldeles ensartet, har Udvalget ikke kunnet bedømme; men det har til Veiledning ved en Underøgelse af disse Forhold ønsket fra Justitsministeriet at modtage lignende udførlige, statistiske Resultater af Sessjonsbehandlingerne for alle Aarene 1870—79 som dem, der i de første Aar efter den nye Værnepligtslovs Gjennemførelse bleve offentlig meddelte (se Ministerialtidsende for 1874, Afdeling B. Pag. 111—119.) De attraaede Oplysninger, der alt bleve foreløbig begjærede den 21de November f. A. og senere bleve nærmere præciserede i Skrivelse af 21de December f. A., ere imidlertid endnu ikke modtagne, og da Udvalget ikke har turdet opsætte sine Arbejder for at vente paa disse, maa det indskrænke sig til her paany at fremsætte sin Begjæring til Justitsministeriet og iøvrigt at udtale sig, naar de attraaede Oplysninger ere blevne bragte tilstede.

Den Ulighed, som er fremkommen ved Hærens Bestemmelse om, at Bataillonernes aarlige Rekruttilgang er bunden til Halvbrigadefreds-Inddelingen, og som det er saavel i de Værnepligtiges som i Afdelingernes Interesse snarest muligt at se hævet, tilsigter det forelagte Lovforslag at fjerne ved at foreslaa den aarlige Rekruttilgang til Fodfolket fastsat til et bestemt Antal (nemlig 450 eller eventuelt 500 Mand pr. Regiment), og uden at Fordelingen til de enkelte Regimenter bindes til Udskrivningskredsene. Den Mellemvei, som Lovforslaget anviser derved, at den Del af Fodfolkets Mandskab, som bliver tilovers, efterat Regimenterne have faaet deres 450 (eller eventuelt 500) Mand, blot indtælles til en utilstrækkelig 2 Maaneders Uddannelse for derefter at hjemsendes, hvis det ikke under de to Maaneders Forløb er blevet benyttet som Erstatningsmandskab (et Forslag, der iøvrigt med den i Lovforslaget foresatte Rekruttilgang er uden praktisk Betydning), er ikke i Samklang med Rigsdagens tidligere Voteringer. Derimod stemmer det i det Væsentlige med, hvad Rigsdagen tidligere har vedtaget, naar der foreslaas, at den aarlige Rekrutmasse bliver fordelt ligeligt til Regimenterne, forsaavidt der iøvrigt gaar ud fra den Forudsætning, at Administrationen dog ikke har paatænkt ved Lovens eventuelle Gjennemførelse